

מסורת הש"ס

(א) קדושתו. (ב) לשלום. (ג) מלכותו. (ד) מלכותו. (ה) מלכותו. (ו) מלכותו. (ז) מלכותו. (ח) מלכותו. (ט) מלכותו. (י) מלכותו. (יא) מלכותו. (יב) מלכותו. (יג) מלכותו. (יד) מלכותו. (טו) מלכותו. (טז) מלכותו. (יז) מלכותו. (יח) מלכותו. (יט) מלכותו. (כ) מלכותו. (כא) מלכותו. (כב) מלכותו. (כג) מלכותו. (כד) מלכותו. (כה) מלכותו. (כו) מלכותו. (כז) מלכותו. (כח) מלכותו. (כט) מלכותו. (ל) מלכותו.

גליון הש"ס

נִסְרָא אֵלֶּה חַי אִתְּ לִךְ
לְחִיבֵי בִּי. בִּיק דָּף יֵי
פִּינִי: תּוֹס' רִיחַ וּבֵל בִּי
בֵּל שְׁהוּא דוּקָא. לֹא יִעֲמִי
מֵאִי קוֹשִׁיָא הָא פִּשְׁעֵא דְנִמְסָה
פִּשְׁמִים כִּישׁ הוּא דוּקָא וְכִי
שִׁיךְ לִמֹּר וּלְמִסְכֵּרָה לִמֹּר
לְלֹא דוּקָא לֹאֵל דְּפִרְסֵינָא
עַל רִי דְּנִימָא מְלֻשָׁן כִּישׁ הוּא
מִלִּינֵי לְפִשְׁמִים דְּכִישׁ לֹאֵל
דוּקָא:

הגהות הב"ח

(א) גמרא: נחזית מנה
ופרס מנה וסרס מיטות;
(ב) שם פסגות אחר
מוטלטלאי מנה וסר
כל מוטלטלאי מנה
כל מוטלטלאי מנה
אסר רחום כהנאות קי;
(ג) רש"ם דיה ולא עס
וסי ולא מוטלטלאי
כסם: נחזית (ד) ר"ה
כנפול לתי וסי דכלכל
לחריטא: (ה) רחום דיה
מנה וסי מנה לתי חסד;
(ו) ר"ה וסי וסי וסי
לחריטא:

מוסף רש"י

[illegible]

רבינו גרשום

שייר: אמר ר' אלעזר עשו מטלטלין שיוור אצל העבד. דאי שייר מטלטלין כל שהן אינא למימר להעבד שייר ולא יצא בן חורין אלמא אפי' דקנתי קרקע לאו דוקא קרקע ואם שייר מטלטלין הי' דהוי שויר כקטע. והא משנה הנובח כל נכסיו לעבדו כמאה היא:

כל שהוא לא אבדה כתובתה

מי שמת פרק תשיעי בבא בתרא

עשו כו'. אע"ג דקמני ש"ר
הוא הדין אס ש"ר מטלטלין כל
ההרי אינו מחובר לקרקע וקרו
דקמני קרקע לאו דוקא אלא

ואמר רב דימי בר
"זושן ממלמלני שניר

סוף אמר ר' אלעזר
אצל עבד ולא עשו
עובדה הם בדין הוא
ר' דנאן רישא¹⁶ רבי
שהוא חייבת כפאה
הם פרוזבול ולקנות
להם אחריות בכסף
הכי קתני קרקע
הוא לית ליה שיעורא
הריבנים אומר חמש
מנה ופרס חייבות
ומזמרים יחמש רחלות
נן¹⁷ וכמה כל שהן
ולכד שיהו מחמושות
תני כל שהוא ואידי
אורא רבא אמר איהו
קרי לה כל שהוא:
למאן דלמינן דלמינן

מחמיו ושערי ואפילו
חמיו ושערי ואפילו
ל כממלטלל אפי' ר
או כממלטלל דמי' ר
ומע ^ההמוכר את ה
ין וביט השלחין א
שבתוכה אפילו ה
כשלמא כממלטלל
ת כמקרקעא דמי' ר
אפי' ^האלא מאי א
ייד אפי' חמיא כמק
אל רבינא לרב אשי
ן שייר קרקע כל שה
חורין עד שיאמר
ובנה ואמר רב דמי'
ל עבד ולא עשו ממ
אי טעמא עבדא ממ
ה מקרקעא הוא ומ

וְהוּא שְׂבִיעִימָה דְלֵאל קִרְנֵהּ בִּיה
שָׁמַן לֵהס אֲחֵרִים מִקְרָא
מִן נִתְמַה לְנו (וְנִרְ) אִפִּי אִי
מִן מְשׁוּרָק אֲבָל לֵאל גִּרִּים וְ
וְחִמְרֵי לֵאל אֲבִי לֵי וְסָפָּ.
הִבּוּ (וְחִלּוּ קֶלֶה) : מִשֵּׁת רִתְלוֹת
וְיִת (שֵׁאִי סָן) נִפְקָא לֵאל לְבִי
לֵאל וְחִמְרֵי לֵאל לֵאל לֵאל לֵאל
וְחִמְרֵי לֵאל מִתְנִי רִתְלוֹת
יְדִי קִנְיִן : לְבָר מִחֲסִי וְשִׁעִי
בְּלִי רִיחִים הַתְּחִלּוֹת בְּתִקְוָה
אִינְעִי לֵאל עֲבָדָה מִתְחַלֵּל
מִקְרָעִי יֵאל לֵאל מִתְחַלֵּל
: יִינּוּ דְלֵאל אֲזֻרְכִּי לֵאל
מִתְחַלֵּל אֲלֵה מִקְרָעִי אֲבִי
לֵאל דְּתִנִּי סִיפֵה מִכֵּר אֵל
מֵאִי אִיִּם קֵל לִמְיָר . אֲחֵה
הַלֵּךְ קִמִּי בְּהו אִפִּילוֹ הִיִּי
קִמִּי דִּינִי מִתְקִרְעִי לֵאל
וְיִמִּי דִּינִי אִיכָא דְּתִנִּי דְּלֵאל
וְיִמִּי מִתְחַלֵּל . שׁוּר . לֵאל הִיכִי
יֵאל רַבָּא לֵאל נִתְמַן מֵאִי עֲשִׂי
וְיִמִּי לֵאל יֵאל לִחְרִית אֲלֵה מִתְ
וְיִמִּי כִדְרִי נִתְמַן דְּלֵאל עֲבָדָה

אלו מכורים אלא לאו מדקאמר אפי' מכי
משום דשאני מטלטלי דנייד בגזן עבדים
אפי' תימא כר' מקרקעי דלא נייד, ומשום

כל נכסיו לבניו וכתב לאשתו קרקע כל שהוא
: הכל לבניו ואע"פ שכתב לה עם בניו קרקע
שייך לעצמו, אבל אי לא שייך לעצמו אלא

קנ.

עין משפט
נר מצוה

צא א מ"י מ"ן מהלכות
 עשרים הלכות יג סנה
 עשן על עושים י"ד ס'
 רחם ספק ט'
צב ב מ"י מ"ן מהלכות
 וצויה ותמנה הלכה י'
 סנה עשן כמ עושים ארבע
 ס' ק' ספק ט'
צג ג מ"י מ"ן מהל'
 נכנסים הלכה יג סנה
 עשן קחמ עושים י"ד ס'
 שלם ספק ט'
צד ד מ"י מ"ן מהל'
 וצויה ותמנה
 הלכה יג יג סנה עשן כמ
 עושים ארבע ס' רחמ ספק
 י'

רבינו גרשום (המסד)

מטלטלין אברה כחובתה
לא מצא למימר האי רשקאי
דאחגו מטלטלין סמכה
ועתה דאין כחובתה נגבית
אלא מן הקרקע היינו
רקאמר מן אלעזר לא עשו
מטלטלין שווי אצל בניו דר
שתהא טובה טהן: אמר ליה
לעולם אימאן קו כל היבא
דחגי קיימא הכי דוקא ולא
מטלטלין ניהו. ורקאשיא בר
סמסנה זו ומדבר דימי בר
יוסף הא לא קשיא אדבין
הוא רבא כיבעי ליה למיחנן
קרקע גבי עבר כלל אל

[illegible][illegible]

לית גבי מטלטלי וקחני אפי' :
מטלטלי דניידי כגון עבדים :
קחני אפי' : מאי טעמא עבדא